

gennemsnitsfamilie yder, det er faktisk 11.000 kr. om året. Alle her i salen og også mange ude ved godt, at det er ca. 15 mia. kr. i samlet bistand, men jeg er endnu aldrig stødt på en almindelig dansker, der, når man spørger hende eller ham, ved, hvor meget vi som almindelige danskere giver. De fleste plejer at sige, at det nok er 200-300 kr. om året, og når de så får at vide, at det er 2.800 kr. pr. person fra spædbarn til olding, bliver de normalt alligevel lidt imponeret. Det er jeg glad for at de bliver, for som sagt synes jeg ikke, det er så dårligt.

Jeg synes, det er fint og godt, at der er mange, der vil yde en ekstra indsats. Det, jeg bare efter-spørger, er, at man så også selv gør lidt – ud over bare at sige, at det er hr. Jørgen Poulsens eller mit eller hr. Jeppe Kofods ansvar. Det er det også, men hvis vi alle løfter i flok, bliver det endnu bedre.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 16:57

Jørgen Poulsen (RV):

Jamen det er jeg rigtig glad for, for det er jo et samspil mellem begge dele; tingene skal jo ikke kun være overladt til staten, det skal også være sådan, at hver enkelt tager et ansvar.

Men det, jeg gerne vil høre, er selvfølgelig også, om Det Konservative Folkeparti vil være med til at sikre, at vi, hvis det nu går så skidt med verdensøkonomien, som vi er bange for det gør, da kan fastholde det, så vi ikke glider baglæns på det nominelle beløb. Det vil jeg gerne høre den konservative ordfører sige.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:57

Helge Adam Møller (KF):

Vi ønsker *ikke*, at det går baglæns med beløbet i kroner.

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Nu er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Ja tak. Jeg tror ikke, at der er nogen, der er i tvivl om, at vi står med en krise af dimensioner. Verdensbanken fastslår, at vi alene i de første 6 måneder har skubbet yderligere 100 millioner mennesker ud i dyb fattigdom.

Vi kan alle sammen være enige om, at det her rammer de fattigste lande helt uproportionalt. Vi ser, hvordan der sker fald i investeringer, fald i eksport, fald i råvarepriser, fald i turisme og – en af de store ting – fald i de såkaldte remitter, det vil altså sige de penge, som slægtninge og venner sender hjem til deres familier, og som for mange af modtagerne er helt afgørende for, om de kan sende deres børn i skole, eller om de kan få lægehjælp, når de er syge, ja, faktisk helt afgørende for deres eksistens. Men oven i de problemer rammes de mindst udviklede lande jo også af de rige landes negative økonomiske vækst. Den tilbagegang vil jo alt andet lige også betyde, at den økonomiske bistand vil gå tilbage.

Forleden havde Udenrigsudvalget besøg af Verdensbankens direktør for internationale relationer. Hendes budskab var helt klokkeklart, at krisen rammer de mindst udviklede lande hårdt, og at det er nødvendigt at finde nye midler og samtidig fremskynde udbetalingen af de midler, som allerede er bevilget for de kommende år, samt finde trækningsrettigheder, som kan komme de fattigste lande til hjælp. Desuden pegede hun på, hvor vigtigt det er, at donorlandene ikke bare fastholder udviklingsbistanden i procent af BNI, men også i nominelle beløb. Og det er det, som vi med denne forespørgsel gerne vil opfordre regeringen til, nemlig at sige, at det vil den sikre. Ligesom vi gerne ser, at Danmark arbejder for, at de andre lande, ikke mindst EU-landene, holder deres løfter om at øge bistanden, vil vi også gerne have, at Danmark vil være med til at sikre, at disse lande ikke går tilbage i rene bistandskroner. Vores bekymring er selvfølgelig, at den negative vækst i EU-landene – selv om disse skulle leve op til deres løfter – vil komme til at betyde en tilbagegang. Vi har jo hørt om lande, som allerede helt protektionistisk er begyndt at hive i håndtaget. Jeg tror, at Italien har bebudet, at de næsten vil halvere deres bistand. Det er ikke, fordi det vil rokke meget ved verdenssituationen, de er temmelig karrige i forvejen, men alligevel.

Det er naturligvis positivt, at den danske regering agter at holde alle andre donorlande fast på deres løfter, men jeg synes nu, at man samtidig kunne have en overvejelse om kvaliteten af vores hjælp. Der er jo rimelig med luft i vores bistandspenge, der er også luft i den danske bistand. Jeg forstår, at vi alene i 2008 har brugt 1,2 mia. kr. af bistandspengene til klimaindsatser. Samtidig bruger vi vel 5 pct. af bistanden til gældseftergivelse og andre penge til flygtninge.